

KUŃSZTATUM (1) *sb n*

N sg kuńsztátum.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Żartowanie, zabawa: Páktorze chłopi prości w kupę lie zebráli/ Otomaná teź chłopá zá krolá obráli.
[...] A dzifia iuż widzimy nacź kuńsztatum wyżło/ Ze lie iuż wżemu fwiátu chłopi ftáwią pyłzno.
RejZwierc 242.

Cf **KUNSZTOWANIE**

IM